

ЗДРАВОСЛОВИЕ

ПРАКТИЧЕСКИ СЪВЕТЪ

противъ

Гастралгиата и крампите на стомаха.

(Изъ Journal du Magnétisme)

Гастралгиата е едно нервическо страдание на стомаха.

Тя се отличава по нѣкога чрезъ една неопредѣлена болка подъ лѣжничката; но по-вечето пѣти болката бива силна, остра, промушителна, съ усещане горещина, пробождање, разкъсване въ горнята частъ на корема които се разпространяватъ по страните на корема, и чакъ до гърба. Това е вече *стомашна крампа*. Тази болка е по нѣкога твърдѣ силна, щото да причини припадѣци или конвулсии (сгърчувания). Несмилането на ястиата или патискането на стомаха я смириватъ или увеличаватъ. Тя дохажда отъ време на време чрезъ припадѣци, които се появяватъ преди или следъ ѣдене и траятъ отъ нѣколко минути до нѣколко часа. Нѣма почти никога трѣска; но забелѣжва се често подуване на стомаха, уригвания, поврѣщания. Както е съ всички невралгии, здравието е обикновено добро между припадѣщите; но болния може сѣщо да бѣде обладанъ отъ шеметъ, мѣчно смилане и други стомашни неразположения съ дрисѣжъ или затѣгане.

Гастралгиата може да произлѣзе отъ злоупотрѣбление съ ѣдене и пиене, отъ нередовности въ времето на храненето, отъ злоупотрѣбление съ спиртни питиета, кафе, чай, нѣкои лѣкарства, отъ мѣжчни умори, силни вжлнения и пр. Тя се появява

по нѣкога въ истериата, въ слабокръвието, презъ периода на трудността или слизането на млѣкото. Тя може сѣщо да произлиза отъ нѣкоя яра (lesion) на стомаха или червото, както и една възбудена дѣятелностъ на черния дробъ.

За да умири припадъците, медицината имъ противопоставя морфината, лауданума, беладоната, потасовата бромур, сока отъ бучинишъ (la ciguë) и пр.; но тя не разполага освенъ съ твърдѣ малко средства да предопреди възврѣщането на болестта.

Чрезъ магнетизма припадъците се умиряватъ твърдѣ бързо; и въ едно относително кжсо време възврѣщането се избѣгва. Нуждно е да се умирява чрезъ едно отъ следните средства:

Человечески магнетизмъ.—Както въ цѣренето на всички невралгии, презъ време на припадъците трѣбва да се задоволите само да поставите ржцете си, като избѣгвате да правите паси, триания или въртениа. За тази цѣль, намѣстете се отъ лѣво на болния, поставете лѣвата си ржка върху стомаха и дѣсената, на сжщата височина отъ кжмъ гърба, възъ грѣбначната колона, тжй щото да се намали възбудеността на нервите, които излизатъ отъ грѣбначния мозжкъ и се отправятъ кжмъ стомаха. Болните се умиряватъ още по-бързо, като се дѣйствува върху главния мозжкъ на нервните центрове на стомаха и черния дробъ. За това трѣбва, като се намирате отъ лѣвата страна на болния, да поставите краищата на пржстите отъ дѣсената си ржка върху задната страна на главата, малко по-долу отъ върха, и краищата отъ тия на лѣвата ржка върху горната частъ на челото. Когато престанатъ силните болки, сѣднете предъ болния и си поставете ржцете върху плѣшките му, сѣтнѣ върху колѣните му презъ нѣколко минути и свършете сеанса, който може да трае отъ 20—30 минути, чрезъ голѣми паси отъ главата до краката.

За да се избѣгне възвръщането на припадъците, т. е. да се излѣкува болестта, усмирявайте цѣлиа организмъ, като поставяте ръцете си по различните части на тѣлото, като правите твърдѣ бавни паси отъ главата до стомаха и отъ гърдите до долната частъ на жebите, като правите провлѣкателни разтривания по крѣста, плѣшките и жebите, и като свършвате сеанса съ голѣми паси отъ горѣ до долу. Въ началото на лѣкуването ще правите сеанси всѣки два или три дни и ще ги разрѣдявате постепенно, колкото по-вече цѣрението напредва.

Самомагнетизация.— Въ по-вечето случаи болния може самъ твърдѣ бързо да умири припадъците си. За тая целъ да си постави краищата на прѣстите върху горѣпоказаните мѣста на главата; следъ туй да положи длънта на лѣвата си ръка върху стомаха. Когато силните болки престанатъ, да си направи нѣколко разтривания съ двѣте ръце отъ корема та чакъ до края на жebите.

Магнитъ.— Да се поставя върху стомаха, за успокояване, около 2—4 часа сутрина и вечеръ единъ магнетически пластронъ отъ 2, 3 или 4 плочки, споредъ важноcтта на случая.

Спомагателни средства.— Магнетисани питиета, било чрезъ магнетическата прѣчка, било чрезъ човечески магнетизмъ; душеве, умѣренно упражнение, лека храна, нищо сгорещително, ни възбудително; ѣденето всѣкога на сжщите часове и да се избѣгва затѣгането безъ да се прави употребление на силни чистителни.

Примѣри отъ излѣкуване.— Излѣчениа отъ гастралгиа, стомашни крампи, случаи които обикновенно ги наричатъ *стомашни болести*, сацитирани въ твърдѣ значително количество въ сжчинениата на магнетическото лѣчение. Азъ ще се задоволя да отбелѣжа тукъ два любопитни случаи изъ моята собствена практика:

I.—Въ 1885, Г-жа Валентенъ, 35 годишна, живуща въ Лиовалоа — Перре, страдаше отъ 4 години отъ стомашни крампи, които я правѣха да страда ужасно. Смилането бѣше всекога трудно, охотата почти никаква; тя усещаше най-различни неразположения, спѣше малко и сжия ѝ бѣше често прекъсванъ отъ бжлнувания и тежки сжнища.

Тя доде да ме намѣри на 12 Јули. Азъ я магнетисахъ, като поставихъ лѣвата си рѣка вжъз стомаха и дѣсната си вжъз грбначната колона, на относителното мѣсто, съ цель да умиря болките. Тя усети следъ нѣколко минути една приатна прохлада, която мигновенно прекрати всеко неразположение.

Отъ 12 до 30 тя дойдена 6 сеанса които подобриха значително сжстоянието ѝ. Отъ 1 до 15 Августъ дойде на 5 сеанса, които още повече я подобриха. Отъ 16 до 30 тя дойде само на 3 сеанса и излѣкуването бѣше вече сжвършено.

II.—Г-ца Маргерита Девезъ страдаше отъ 7 години отъ една гастралгія, която ѝ правѣше живота нетърпимъ.

Твърдѣ слабокрѣвна, тя усещаше продължителни стомашни болки съ едно общо неразположение неизразимо. Смилането, често бавно и мжчно, бѣше почти всекога придружено съ уригвания и вжзкачвания на храната кжмъ гжрлото; запора бѣше постояненъ, корема подутъ. Имаше трѣскаво сжстояние, безжние, сжрдцебиене, постоянна вжзбуденостъ, раздражителностъ, отежение, тжжливостъ, меланхолия. Месечините, които се появяваха често следъ 18—20 дена, бѣха твърдѣ мжчителни. На нередовни периоди, но обикновенно преди появляването на месечините, силни болки се усещаха въ стомаха, като се разпространяваха кжмъ сжрдцето и кжмъ яйчниците. Тѣзи кризи, които се продължаваха отъ 2 до 8 дни, биваха почти всекога придружени отъ бжлвочъ, полуглавие или невралгія.

Като опитала безъ успѣхъ всичко, каквото класическата медицина предписва въ такива случаи, тя бѣше се отчаяла отъ положението си. Г. Маніе, тѣй популарния вжболѣкаръ на плаца Национъ, който познава силата на магнетизма, я придумва да се подложи на моето лѣкуване.

Безъ никаква надѣжда и, тѣй да се каже, колкото да задоволи съвестта си, тя се съгласи, и лѣкуването захвана на 8 Февруари 1889. Тя дохождаше редовно всѣки втори или трети день.

Още отъ първите сеанси едно значително подобрене се произведе; смилането стана по-добро, безсъннието престана, неразположението изчезна и надѣждата се възвърна.

Следъ 5—6 седѣли, вжтрѣ въ 15 сеанса, подобрието бѣше тѣй значително, че тя се считаше за достатѣчно излѣкувана, когато една силна реакция се появи. Болките бѣха усмирени, но зародиша на болестта не бѣше още изтрѣгнатъ изъ организма. Презъ 4—5 дни болната бѣше жертва на една силна трѣска, придружена съ дрисжъ и изобилни вонещи изпотявания. Прогонването на болестното начало, причина на толкова смущения отъ дълго време, се извърши така чрезъ обикновенните пѣтица, подъ единичкото дѣйствие на лѣчителните природни сили, подпомогнати и увеличени чрезъ магнетизма.

Когато тая криза премина, вжпрѣки малкото умора и изтощение, болната почувства една лекота, гѣвкостъ, добро разположение, както никой пѣтъ: излѣчението бѣше свършено.

Поправянето не трая освенъ нѣколко дена; и отъ тогазъ излѣчението на Г-ца Девезъ не се е опровергало нито мигъ, както потвърждава свидетелството, което ми прати тя.

III.—Подъ единственното дѣйствие на магнита, тѣзи болести се подобряватъ твърдѣ бързо и пѣлното излѣчение се извършва често въ нѣколко дни.

Андри и Туре, въ тѣхното съчинение „Наблѣденія и изследвания върху употреблението на магнита въ медицината“, рапортъ четенъ въ Царското Медицинско Общество, 1780 год., по магнитите на отецъ Линоблъ, следъ като цитиратъ излѣчениата на нервни стомашни болести, получени отъ други лѣкари, обнародватъ долното лично тѣхно наблѣудение:

„Сжпругата на Ліодукъ, златаръ, възрастна около 36 години, съ едно деликатно тѣлосложение, усецаше отъ дълго време продължителни стомашни болѣжки. Смилането бѣше мъчно и бавно. Най-лекото количество храна, даже отбрана, взета на обѣдъ, ѝ претоварваха стомаха, който не се освобождаваше отъ нея освенъ твърдѣ късно. Откъкто употребѣи магнетическия апаратъ, нейните смилателни сили се поправиха и сега стомаха извършва добръ своите служби. Два или три дни следъ поставянето на магнита, тази дама бѣ изобилно разпусната и продолжи да бжде три четири дена тѣй.“

IV—Нѣма, освенъ главоболиата, болести по лесни за цѣрвение отъ гастралгиите и изобщо стомашните страдания. Съ моите витализирани магнити, азъ сполучихъ въ стотини излѣчения, които ще бжде твърдѣ дълго да цитирамъ. Задоволявамъ се да изложа следното:

Кжмъ края на 1893, единъ Лионски търговецъ, който не ме опжлномощява да обнародвамъ името му, страдаше отъ 10—12 години отъ една гастралгия, каято упорствала срещу всички средства на медицината и хигиената. Той имаше твърдѣ мъчителни припадѣци, които траѣха по нѣкога два дни, презъ които той не можеше да вземе никаква храна. Следъ туй силните болки се намаляваха и презъ три дни, макаръ да имаше постоянно уригвания и често повръщания, той можеше да вземе малко храна и да следи криво—лѣво работата си. Състоянието му се влошаваше отъ день на день; и безъ надѣжда, презъ едно отъ тиа пѣтешествия, които той правѣше въ

Паришъ по работите си, той дойде да ми разясни мъжното си положение и да ме попита дали моето магнити могат му произве нѣкое облекчение. Следъ като го прегледяхъ, азъ му отговорихъ утвърдително, като му дадохъ надѣжда и за едно пълно излѣчение заедно съ времето.

По мой съветъ, той взема единъ пластронъ съ три магнетически плочки, за да бѣде поставенъ върху стомаха презъ деня, и една магнетическа пръчка за да магнетисва всичките си питиета.

Следствието не закъснѣ. Уригваниата и повржцаниата престанаха още отъ първия день; припадъците станаха по-рѣдки и по-леки; и следъ три недѣли той не чувстваше вече никакви болки; охотата бѣше превъзходна и смилането се извършваше превъзходно. Той прекрати поставянето на пластрона и около три месеца още употребява магнетисаната вода; следъ туй, той прекрати всѣко цѣрение. Той ми писа често, като ми заявяваше, че отъ тогазъ не е досетилъ никакво възвръщане на болестта, която го мъчеше толкова дълго време.

Прочитае въ Спиритическия Прегледъ (Revue Spirite) следуищата статия, която е заета отъ Прегледа на Прегледите (la Revue des Revues):

Симпатическото лѣкуване и излѣчениата му (наука и окултизмъ).

I.

Любопитните опити на полковника Роша и на професора Лиусъ, съ извънтѣлесното проявление на чувствителността, изново привлѣкоха вниманието върху *жизнената течностъ, лѣчителната сила* и толкова други понятия отъ средния векъ, които стояха като закопани за всегда. Възкръсналите умрѣли, види се, иматъ една свиреца охота. Незадоволни отъ дѣто изъ ново придобиха компрометираното си поло-

жение, тайните сили, събрани подъ най-чудновати названия, се силятъ даже да дѣлятъ славата и придобитото положение на медицинската наука и последователите ѝ. На този часъ, безъ никакво сжмѣние, Паришъ. града на свѣтлината, се подкопава отъ една жестока борба, която привържениците на Парацелса, мезмеристите, магнетизаторите, ипнотизаторите, лѣчителите чрезъ *мумии* и толкова още други членове отъ великата тайна армия, идатъ да обявятъ на официалната медицина, чрезъ брошури и списания отъ разни страни. Парламента на скоро вѣроятно ще бѣде заетъ съ едно ново прошение, което ще иска да придобие сичките, достѣпни и недостѣпни, свободности относително *непривелигированите*. Народния *сжюзъ* за свободното упражненіе на медицината не си губи времето напраздно; той работи дѣятелно къмъ авторитетното разстройство на официалната медицина и къмъ въздигането на тайната медицина. Като че сичко туй е необходимо да се въздигне *Мезмеровия животенъ магнетизмъ, магнетисаната вода, нервическата атмосфера или жизнената сжщностъ; филтрическата медицина, тѣзи странна медицина, която ни учи като какъ да лѣкуваме болестите и негодностите...* отъ любовъ чрезъ помощта на филтри (лѣчебна вода); *тализманическата медицина, която ни лѣкува чрезъ образи изкуственно направени; сидерическата или симпатическата медицина, която лѣкува и убива само чрезъ погледа на нѣкои хора, или нѣкои елементи; адамическата медицина, която дѣйствува чрезъ естествени тайни, благодарение на животни, метали и растения поставени върху разните тѣлесни части на болните; ампирическата медицина, новъ родъ, която си служи съ херметическо вино, и още толкова други вида медицины, сички еднакво дѣйствителни, които ние премѣлчаваме да не би да отегчимъ читателите си чрезъ дългото изчисление.*

При умственните изобретения на сичките наивни учени и безсрамни шарлатани отъ преминалото вре-

ме, се присъединяватъ и тайните открития отъ едно скорошно време.

Тѣй напрімѣръ, направените опити напоследокъ отъ г. Наркиевичъ Йодко, членъ на императорския медицински институтъ въ Сангъ-Петербургъ, породиха една нова метода, съ която си служатъ вече нѣкои практиканти: медицина на *жизнената електрическа течностъ*, която доказва дълбоките отношения, що съществуватъ между електриката и нашия организмъ. Знае се, че учения Полякъ доби единъ родъ фотографии, които представиха магнетическите искри, върху повърхността на човеческото тѣло. Нека напомниме, че спитите земаха образи на единъ свѣтливъ валекъ, който представляваше, много или малко, лъчеизпускане и тънки заристи разклонения, споредъ каквото е лицето—анемично, нервозно, крѣвно или съ силно тѣлосложение. Въ последния този случай, клишето олицетворяваше едно истинско изхвърляне на електрически молекули.

На конецъ, опитите на Г. Йодка не са друго нѣщо, освенъ едно продължение отъ тѣзи извършени по-преди отъ полковника Роша, а най паче отъ доктора Луисъ. Колкото енигматически и да са тѣзи изследвания, иматъ си веќе и своите привърженици, които отиватъ много по-далеко отъ начинателите.

Медицината, следователно, е буквално завладана отъ сѣкакъвъ видъ методи, нови и особено чудни, които клонятъ да революциониратъ, не само сичките медицински понятия, но даже областта на нашите вѣрвания и идеи.

Като оставимъ на страна опасностите, много или малко силни, които заплашватъ медицината, нека се заемемъ по-добрѣ съ този родъ нови вѣрвания, съ които учените, отъ сѣкакъвъ видъ, се стараятъ да украсятъ съвременния духъ. Защото, понеже съществува *жизнена течностъ*, казватъ ни тѣ, нека се повърнемъ къмъ нейното начало и нека поговоримъ

малко нѣщо за тѣзи, които отистина са я открили и дѣйствително са я приложили.

Като начнемъ отъ тоя фактъ, че жизнената течностъ, която бѣше на пресмѣхулка въ продължение на толкова векове, е намѣрила официалното си освѣтяване (?), не трѣбва ли да заклѣчимъ, че другите изобретения отъ подобенъ видъ ще бждатъ възстановени тоже съ време? Подъ тѣзи условия, не е ли по-добрѣ да се сжгласимъ отъ сега съ тѣзи по-предни изнамѣрения, отъ колкото да се боримъ безполезно противъ тѣхъ? Ето аргументациата изобщо на много окултисти учени и въ частностъ тая на г. доктора Карла діу Прелъ, учения авторъ на *Философията на мистицизма*. Мюнхенския философъ изнася въ прегледа Zukunft, единъ редъ аргументи, които клонятъ да повърнатъ правата на *симпатическото лѣчение*, тѣй както то бѣше по преди. Тѣзи аргументи, може би, нѣма да убедятъ никого, но тѣ ще иматъ, безъ съмнѣние, преимущество да заинтересуватъ цѣлъ свѣтъ.

Защото, каквото и да кажемъ, сичките тайни дѣйствиа, които ни възбуждатъ тѣй силно, са били познати отъ нашите прадѣди. Това, що се е меняло съ времето, то е било тѣхните названия и тѣхните тжлувания.

Преди всичко, нека се заемемъ съ извѣнтѣлешното проявление на чувствителността, което се е породило паправо отъ симпатическото лѣчение.

Когато се произведе магнетическия сжнь, или по предпочитане хипнотическия, нахожда се единъ видъ въздушенъ пластъ, много или малко магнетисанъ, който обвива сомнамбула. Неговото пространство е отъ нѣколко метра. Когато се постави една чаша съ вода въ този магнетисанъ пластъ, водата попива изпарения магнетизмъ отъ сомнамбула и обема сичките сили и сичките свойства, що той притежава. Въ сжщо време се установява едно особено отношение между тая вода и заспалото лице, отно-

шение тѣй тѣсно свързано, дѣто достаточно е да докачи нѣкой водата, която е въ чашата, щото сомнамбула да почувствува.

Полковникъ Роша постави въ този магнетисанъ пластъ една малка статуя отъ воскъ; малката тая статуя доби такова едно *отношение* съ сомнамбула, дѣто достаточно бѣше да убодѣ нѣкой статуята съ една игла за да почувствува сомнамбула болки. Полковникъ Роша взе нѣколко косъма отъ главата на сомнамбула и ги постави върху главата на статуята, която се отнесе въ една друга сѣседна стая.

Щомъ космите, които бѣха върху главата на статуята, се похватиха, сомнамбула се разбуди съ викъ, като казваше, че му скубѣли космите отъ главата.

Единъ портретъ, снетъ фотографически въ единъ подобенъ магнетически пластъ, произведе едно следствие още по-чудовито. Безъ сомнамбула да вижда, като нѣкой убодеше съ една игла фотографическия му портретъ, то лицето извикваше и стнасяше ржката си къмъ тая частъ на тѣлото, която биваше убодена въ портрета. На конецъ, сомнамбула разбуденъ носѣше два червени знака върху дѣсната си ржка, т. е. върху мѣстото, дѣто бѣха боднали фотографическия портретъ.

Който отъ читателите иска подробностите на тѣзи опити, нека се отнесе въ по-предните бройове отъ Прегледа на Прегледите, дѣто са разказани; преди да минемъ въ теориите на г. діу Прела, ние ще споменеме още магнетисаната корона на г. професора Луисъ.

Една корона, поставена върху челото на единъ боленъ, който имаше халлюцинации, се напояваше тѣй отъ свойството на болестта му, дѣто достаточно бѣше да я постави нѣкой върху главата на единъ какъвъ да е сомнамбулъ, за да произведе, не само халлюцинации, но даже халлюцинации отъ сѣщия родъ.

Следователно, може нѣкой, споредъ полковникъ

Роша, професоръ Лиунсъ и много други учени, да извади на вънъ нашите чувства и отвлѣчените ни душевни свойства.

Като какво нѣщо е симпатическото лѣчение, ако не едно строго приложение на принципа за извжн-тѣлесната чувствителностъ, принципа за симпатическите отношения между лицата или нѣщата, поставени вънъ отъ болния, и сжщия боленъ? Достатъчно е да си напомни нѣкой тѣзи данни, за да се увѣри, че нашите прадѣди са знаѣли нѣща, които ние се стараеме да откриеме сега. *Магнетическото отношение* се намира тѣй въ дѣлата на Шотландския ученъ, Максвела, който казваше:

„Че душата не се нахожда само въ видимите тѣла, но още извжнка, и че тя не е никакъ ограничена отъ едно какво-годѣ тѣло. Отъ всеко тѣло произхождатъ тѣлесни лжчи, въ които дѣйствува душата чрезъ присжствието си, като имъ дава сила и дѣятелностъ. И тѣзи лжчи произхождатъ не само изъ нашето тѣло, но още изъ други елементи или части, и пр.“

Когато захване нѣкой да черпи изъ сжчинениата на Парацелса и други лѣкари, алхимиисти, астролози, вжлшебници и всекакви видове учени отъ средния векъ, намира се въ затруднение относително избора на доказателствата, които опредѣлятъ, че тайните открития на г. Роша и на толкова други учени, ако не са били познати, то са били поне предчувствани въ средния векъ.

Споредъ г. диу Прела, Парацелсовите и Максвеловите понятия не са се никакъ изгубили, а са останали до нашите дни.

Напримѣръ, мезмеристите, въ 1819, направо говорятъ за *магнетическите отношения* между живите сжщества и предметите.

Ето що цине г. Ле Лиюръ Обепенъ вжрху сомнамбулката Манета Т....., която се нахождаше подъ неговото лѣчение:

„Манета заспа въ мое присъствие, като се допрѣ до едно миртово клонче, следъ което азъ излѣзхъ. Когито се завърнахъ, придруженъ отъ брата си, който ми спомагаше въ грижите, що полагахъ за нея, азъ я намѣрихъ заспала и подъ една криза, която не бѣше предвидена никакъ отъ нея.

„Като я укротихъ, попитахъ я, отъ дѣ ѝ е дошла тѣзи криза; тя ми отговори, за мое удивление, че причината е билъ братъ ми, понеже той опипалъ съ поктете си едно миртово клонче, което било въ магнетическо отношение съ нея, и, че въ часа, въ който той го вършалъ, тя била изложена на една нервическа криза твърдѣ силна.

„Прилагамъ още, че миртовото клонче бѣше 6 метра отъ болната на раздалечъ“.

Що е това магнетическо отношение между миртовото клонче и сомнамбулката, ако не една проявена на вѣнъ чувствителностъ, която се е пренесла на растението?

Г. диу Прелъ привежда единъ втори примѣръ, който е отъ 1755 година. Този пътъ се касае за науката на *мумиата*, тѣй както я излага доктора Андре Тензелъ.

За тѣзи отъ нашите читатели, които може да не знаятъ, що значи *муми* въ тайните науки, ние ще прибавимъ, че това не е друго нищо освенъ сѣкаква изходяща материя изъ нашия организмъ, като плѹнки, храчки и сѣкакви други тѣлесни влаги и пр...; кръвта и поктите са въ това число. Ето, сичките тѣзи нѣща, само дѣто са били частъ отъ нашия организмъ, са напоени отъ *жизнена течностъ*.

Вѣнъ отъ нашето тѣло, тѣ съхраняватъ при сичко туй тая *течностъ* и нейните свойства, и следователно, като се дѣйсгвува върху тѣзи нѣща, една реакция се запоследва и въ организма, съ който тѣ не прекъсватъ да бѣдатъ въ отношение.

Едно добро и приатно дѣйствиe упражнено върху тѣзи нѣща, произвежда едно благополучно влиа-

ние върху същия организъм, и напротивъ, когато дѣйствието е лошаво върху *мумиата*, организма, отъ който тя произхожда, се чувствува не тъй добрѣ.

Като какви препорѣки даваше Тензелъ? Да се засади *мумиата* въ едно добро дърво тъй, щото тя да се развива по единъ нормаленъ начинъ, подъ възможно всѣкакви добри грижи; човека, производителя на *мумиата*, ще бѣде сѣкога въ добро положение.

Тензелъ не правѣше друго освенъ да опредѣли по единъ точенъ начинъ тѣзи познания, които се нахождаха въ Парацелса и въ неговите ученици и което служи за основа на *бѣлата магия* или по-добрѣ на *магико-магнетическата наука*.

Преследвана и подигравана, науката на *мумиата* се сѣхрани въ селското население, и не смѣеше да се покаже на бѣлъ свѣтъ, освенъ съ цивилизацията въ края на нашия векъ!

Султанъ Мурадъ.

Ето що прочитахме въ Ревю Спиритъ относително султанъ Мурада: като какъ се е вѣцарилъ, какъ се е разболѣлъ и какъ се е излѣкувалъ:

Три месеца подиръ Мурадовото възкачване на престола, ние се запознахме за прѣвъ пътъ, тукъ въ Парижъ, съ Клеанти Скалиери, който се нахождаше подъ едно недобро морално и нервно сѣстояние; той ни разказа следуиущето:

„Муралъ се вѣцари по следствие на движение-то, което отне властта на стрика му и въ което той вѣмаше прѣстъ; то бѣше просто дворцова революция. Мурадъ просто се смути, когато дохода да го зематъ за да го отведатъ въ тронната зала.

Той ще забрави приятелите си, казвахъ си азъ; но въ часа, когато се извършваше представителната церемония на държавните чиновници, той си напомни за мене. Азъ бѣхъ единъ отъ рода на тѣзи и, като

пристѣпихъ до постелката, що водеше къмъ трона, по обичая, азъ се наведохъ да я целуна, когато султана ми произнесе следуиущите думи: „Къмъ мене, Клеанти Скалиери“; азъ съ уважение го приближихъ, той ме прегърна, за да ми покаже любовта си; но това бѣше една голѣма грѣшка отъ негова страна, понесе чрезъ туй той отстрани и изгуби старата турска партия, която бѣше твърдѣ силна; султана, като отблъснa предразсѣждците, явно показа чрезъ невѣроятното си прегръщане, като главатаръ на вѣруиущите, че: „Азъ сжмъ съ Гърците на моята държава, хора отъ напредока, които ще подновятъ литературата, политиката, заваятите и науката; тѣ са движението и живота, търговията и художеството; тѣ са противоположността на предразсѣждка на старите Турци и тѣхното на едно мѣсто тропане.“

Сжщата вечеръ, султана бѣше свикалъ своите вѣрни, отъ които бѣхъ и азъ единъ; приказвахме върху бѣдѣщите нѣща въ империята, коги внезапно погледа на султана се вторачи и лицето му се промени, и чрезъ единъ силенъ и разтреперанъ гласъ каза: „Въ този часъ се убиватъ министри въ еди-кое министерство; ужасъ, ужасъ“; и сжлзи потокоха изъ очите му.

При сичко туй, това министерство се нахождаше на по-вече отъ 4 километра далечъ отъ палата, дѣто бѣхме ние.

Мурадъ имаше тая рѣдка и удивителна способностъ, дѣто по нѣкога да вижда дѣла, които ставаха на твърдѣ раздалечни мѣста, както едно строго изследване ни доказва; неговото азъ, види се, се отдѣлѣше отъ него, за да отиде на раздалечните мѣста, дѣто се случваха дѣлата. Той се страхуваше тая вечеръ, да не би, въ началото на царуването му, го обвинятъ въ нѣкое ужасно политическо престѣпление, отъ коего неговата благородна и искренна натура имаше отвърщение; подиръ нѣколко часа се

доказа, че Мурадъ е добръ видѣлъ; той прекара нощта неспокойно и безъ сѣнъ.

На утрината извѣстиха Мурада, че стрика му, преждебившиа султанъ, умрѣлъ въ банята, като си изрѣзалъ жилите; той обичаше и уважаваше стрика си; той го оплака, като казваше, че неговото възкачане на престола се забелѣжало съ страшни случаи, на които причината, безъ противоречие, ще се отдаде нему.

Сърдцето му отбиваше и главата му веше отъ негодувание; той падна подъ едно положение отъ постоянно виждане на печалните случаи, що се случиха въ нѣколко часа; той бѣше отпадналъ тѣлесно тѣй, щото това негово положение се продължи и следователно необходимо ставаше да се събщи тамъ, дѣто се следва, понеже трѣбаше да се управлява.

Фамилиата и всичките мъже опредѣлиха това негово положение като *мудостъ*; ние, приятелите му, които гледахме съ довѣрие къмъ голѣмите преобразователни наши идеи, виждахме сгржмолясването на нашите благородни надѣжди. Подиръ нѣколко дѣня, братъ му Хамидъ го замѣсти за до една година време, понеже всѣкъ боленъ султанъ не може конечно да се изключи отъ престола, види се, освенъ подиръ една година немощъ.

Мурадъ се постави въ единъ отъ палатите, на едно съ майка си, Валиде-султанъ, и 400 хора, що имаше съ себе си; достѣпа къмъ това жилище строго се забрани; сѣвѣршено бѣше запретиено да влѣзе нѣкой при него безъ позволение. Мурадъ като се видѣ въ подобно едно положение, падна още повече подъ своята завладателна криза, тѣй дѣто рѣцете му бѣха сгржчєнь, очите му гледаха плахо и ходѣше само да обикаля палата безъ да има нѣкаква грижа даже за себе си.

Валиде-султанъ, която, при сичко туй, бѣше въ непрекъснато сѣобщение съ Клеанти Скалиери (за голѣма опасностъ на последния), помоли го да оти-

де до Франция въ Курсавъ, понеже невидимите я извѣстили, че единъ градинарь, на име Жофръ, притежавалъ силни медиумически способности относително до лѣчението, и че, ако благоволи да дойде при Мурада, ще го излѣкува.

Скалиери дойде въ Курсанъ, намѣри градинарина, който се занимаваше съ много болни, и му съобщилъ мисиата си. Жофръ, много боязливъ, ако и да бѣше за него една гордостъ да бѣде повиканъ отъ подобни голѣми хора, той, единъ непознатъ, пожела да се допита отъ тогозъ и оногозъ и да земне мнѣнието на една много знаменита госпожа — г-жа диу Флори, на г. Л. Турние и на предсѣдателя въ Каркасонъ, г. Жоберта; въпрѣки тѣхните съвети, той отвлѣче Клеанти-Скалиери въ Парижъ, и тамъ, по съветите на брата си, който се занимаваше съ политическа полиция, той отказа да отиде при болния султанъ, като се страхуване да не би да постави живота си въ опасностъ.

Този отказъ доведе Скалиери при мене, съ когото азъ за пръвъ пѣтъ се запознахъ; въ отчаяното си положение, той ми разказа сички тѣзи. Азъ го отведохъ къмъ единъ силенъ лѣчителъ, на име Диуно, на когото азъ разказахъ горѣказаните нѣща, като не му скрихъ ни опасността на едно подобно пѣтешествие; при сичко туй, той прие и замина съ Клеанти-Скалиери. Да разказваме цариградските му приключения, ще бѣде нѣщо фантастическо; накрай, при сичките опасности, той можа да отиде при Валиде султанъ, която му предложи Мурада: Диуно, голѣмъ и хубавъ момъкъ, съ юнашко тѣлосложение, изгледа султана и го магнетиса; Мурадъ, който бѣше тоже снажестъ, като почувствува благотворителното влияние на Диуно, покори му се; последния го освободи, отвори му сгрѣжканите рѣце отъ четири и половина месеца, дѣто нектите бѣха се впили въ месата му, и Мурадъ, нѣмня отъ толкова време, продума и каза: „благодаря, вие ме облагодетелствувате.“

Диуно бѣше заповѣдалъ да приготватъ една баня; но трѣбваше султана да се сжблѣче; като свѣщенно лице никой не смѣше да го докачи и той вжпрѣки неговата воля, се противѣше. Диуно взе единъ гжрбачъ за двамата хора, които Валиде-султанъ му бѣше му дала като помагачи и които не смѣха да приближатъ негово царско височество; той ги заплаши съ едно най-строга наказание, ако не го слушатъ; тжй го сжблѣкжха и го вкараха въ банята, но той стоѣше правъ, като го бѣше страхъ отъ водата; необходимо бѣше щото лѣчителя чрезъ една силна магнетическа паса да го накара да лѣгне въ водата.

Тамъ той бѣ магнетисанъ и разтритъ съ драгоценни разслабителни масла, които разпуснаха тѣлото му, следъ което излѣзе изъ банята като прероденъ; Диуно поиска добро вино и добра храна и подъ силната му воля, болния, който живѣше съ нищо отъ толкова време, който неговорѣше, на когото мисжлта бѣше запрѣна подъ дѣйствието на една вжж-кашна сила, захвала да говори отъ сжрдце, да ѣде съ добра охота, подъ вжжхитеното око на Валиде султанъ.

Подкрепенъ непрестанно отъ дѣйствието на Диуно и подиръ единъ добжръ сжнь, на утрѣшния день султана, който бѣше единъ добжръ пианистъ и превжжходенъ сжчинитель, пожела да покаже на излѣчителя си, че той си е добилъ сичките сили; съ единъ пжленъ и приятенъ гласъ, той му изпѣ едно отъ своите сжчинения; жените изъ харема и неговите 4 сжпруги, очудени да чуятъ гласа на тѣхния лѣбимъ султанъ, затекжха се и поискаха да се закриатъ предъ чужденеца; но, по една заповѣдъ на господаря си, тѣ играха и пѣха съ открито лице, като развеселиха палата чрезъ своята изобилна радостъ.

Пазачите, като бѣха поставени отъ страна на правителството, смаѣха се, като чуха едно подобно празднуване въ едно мѣсто, дѣто до сега всичко бѣ-

ше тихо, и поискаха да узнаятъ причината; като узнаха, че има чужденецъ, тѣ бѣха принудени да се отнесатъ до Валиде-султанъ и да я попитатъ, като какъ се е умжкналъ тѣй този гостъ; но тя имъ отказа; тѣ обявиха съ сила да го измжкнатъ, въ противенъ случай, главатаря на вардачите каза, че ще го отрови.

Като Валиде султанъ е свѣщенно лице, тя постави Диуно на своята трапеза и не му позволяваше да ъде нищо друго освенъ това, каквото тя ъдеше — нѣщо, което не е бивало никога.

Тѣй като стоѣха работата, живота на излѣчителя бѣ поставенъ на оценка и той бѣше принуденъ да избѣгне скритомъ и да се скрие въ Цариградъ, за да може по-сетнѣ да се упжти за Паришъ.

Подиръ тая случка султанъ Мурадъ бѣше вече добръ и бѣше въ положение да управлява; но прочути доктори обявиха, че султана е по-вече лудъ отъ колкото бѣше.

Практически съветъ противъ гастрита.

(„Journal du Magnetisme“).

Болестта „гастритъ“ е едно възпаление на слизите въ стомаха. Тя се развива бърже или по единъ твърдъ бавенъ начинъ. Когато се развие бърже, казва се „остъръ гастритъ“, а когато бавно—се казва „хронически гастритъ“.

Болестта се дължи на употрѣблението лошава храна или корени твърдѣ закоравели; отъ злоупотрѣблението на алкоолическите питиета; отъ честите страдания отъ несмилания на храната—прималяване отъ претоварване на стомаха и прч. Тя еднакво се проявява и отъ честите силни трѣски и прч. Признаците на острия гастритъ са: силна жажда, трѣска, безсжница; силна болка, която бърже се увеличава, като се натисне нѣщо въ областта на стомаха; езика е червенъ на върха, по краищата е желтеникавъ и

сухъ на средата. Захващатъ и чести бжлвания, знаци се проявяватъ въ ходенето по вжнъ, въ дишането, кржвообржцението и въ нервната система.

Хроническиа гастритъ се явява следъ острия гасритъ, но той се често пжти захваща много полетка и признаците му много малко се забелжзватъ. Въ областта на стомаха се усеща една слаба болка, която се увеличава отъ едно натискане и отъ несмилането на храната; езика е сухъ; има бжлвания, уригвания на кисело, бавностъ въ смилането на храната, подуване на стомаха, тяжестъ въ стомаха, силно бие на сжрдцето, главоболие и едно тржскаво настроение, особено вечерно време. Немошта малко-по-малко обхваща тжлото, тржската се увеличава и болестта е вече въ силата си.

Посредствомъ магнетизма, гастрита се лжкува много лесно, както и презъ времето когато е остжръ. Тржбва да се успокои, както организма, тжй сжщо и особено функциите на стомаха; за това употржбвайте следущите средства:

Человечески магнетизмъ.— Постави се сржщу болния и направи паси, тржрдж легки, като захванешъ отъ главата до стомаха, послж отъ гжрдите до краищата. Сждни и положи ржцете си вжрху областта на стомаха, послж вжрху бедрата. Следъ това премжсти се отъ кжмъ лжвата му страна и си тури двжте ржце вжрху стомаха. Изправи се пакъ предъ болния и се приближи малко по-вече кжмъ джсната му страна и направи паси съ джсната ржка твжрдж легко, като следвашъ по направлението на хранопроводника и самия стомахъ, чакъ до червата. Тази болестъ се цжри бжрзо и като се джйствува вжрху мозжка, на нервните центрове на черния дробъ и стомаха, като турешъ пржстите си вжрху тжхъ. За това тржбва да се изправишъ отъ лжвата страна на болния и да турешъ пржстите на лжвата си ржка вжрху горнята частъ на челото, а пжкъ пржстите на джсната

си рѣка върху задната частъ на главата, по-долу отъ върха.

Когато гастрита е остъръ, всѣкой день сеанса трѣбва да трае отъ 30—40 минути; а щомъ за хроническия—сеанса трѣбва да става всѣкой день, презъ два дня или презъ три. Въ време на последния случай, по нѣкога трѣбва да се раздражува цѣлиятъ организмъ и особено разните части на стомаха, като се правятъ продълговати паси съ двѣте рѣце, като се захване отъ главата, послѣ гърдите, чакъ до краищата. Прѣстите на дѣсената рѣка трѣбва да се направляватъ къмъ стомаха.

Магнитъ. За да може стомаха да се успокои, тури отгорѣ му единъ магнитъ, който да е много широкъ, като едновременно го премѣствашъ ту по цѣлото тѣло, ту по грѣбначния стълбъ, споредъ важността на болестта. Въ сѣщото време тури едно парче магнитъ на черепа, по такъвъ начинъ, щото полуса—да се тури къмъ върха на главата отзадъ и полуса—подъ дѣсеното ухо.

Спомагателни средства. Магнетизирани напитки, било посредствомъ човешкия магнетизмъ, било посредствомъ магнетическия апаратъ, трѣбва да се употребяватъ. Когато гастрита е остъръ, намагнетирай напитките съ лѣвата си рѣка или съ отрицателния полусъ (—) на магнита; за хроническия гастритъ, намагнетирай напитките или съ двѣте си рѣце, или съ двата полуса на магнита. Храната трѣбва да е легка и никога топла или възбудителна, предпочитително е млѣко пресѣчено съ вода. Виши—вода, която постоянно да е прѣсна.

Примѣри.—Вѣстниците и списанията, които са се занимавали съ лѣкуването на магнетизма, цитиратъ едно голѣмо число отъ примѣри за изцѣрени, особено отъ хроническия гастритъ. Азъ ще цитирамъ само нѣколко отъ тѣхъ, които са по-забелжителни.

I.—III. Лафонтенъ, въ „L'art de magnétiser“ говори за два случая, съ които той се е занимавалъ и кои-

то са били изцѣрени. Той разказва още този случай:

„Преди нѣколко време, азъ бѣхъ повиканъ да отида при г-жа Х., която бѣ около тридесетъ годишна; преди десетъ години тя се оженила и презъ това време, двѣ години следъ свадбата, родило ѝ се едно момче и то било всичко. Отъ четири години насамъ, обаче, безъ нѣкакви мотиви да е имало, безъ нѣкакви случайности, тя се почувствувала неразположена: тя почувствувала ужасни болки въ стомаха, имала е силно отврѣщение и потѣрсяване отъ всѣка храна и питие; често пѣти е поврѣщала една белѣзникава и пѣняста вода, която, по нѣкоги, бивала размесена съ горчивина или крѣвъ.

Следъ повдигането, госпожа Х. чувствуваше едно физическо изтощение и даже морално, което ѝ причиняваше извѣредно голѣма слабостъ. Краката ѝ не дѣржаха и ѝ отказваха да ѝ служатъ; сѣщото ставаше и съ рѣцете ѝ; прѣстите на рѣцете ѝ треперѣха съ голѣма болка и продължаваха да треперятъ много дълго време.

Въ главата си тя чувствуваше голѣма тежестъ, една мѣжа, едно уморяване, което ѝ причиняваше остри болки, които на нищо не приличаха — до нѣкъдѣ се уподобяваха на тѣзи причинявани отъ мигрената; не мѣзаха и на невралгията, болести такива, които правѣха невѣзможно всѣко умственнo занимание — даже и четене. — Имаше сѣщевременно и безсѣние, които не можеше да се победи съ друго нѣщо, освенъ съ помощта на укротителни цѣрове. Появи се сѣщевременно едно много силно затѣгане, ксето, следъ малко, безъ нѣкакви явни причини, се преобѣрна на дрискѣ. Медицината употрѣби всички средства, бани и други, но тѣ не докараха никакви облекчения въ това тѣжко силно положение.

Когато видѣхъ болната, тя бѣше изсѣхнала и много отслабнала, като че ли нищо друго не е имала, освенъ нѣкоя криза въ нервите; азъ разбрахъ, че нервната система трѣбва да играе важна роль въ

това положение, и че нравственното състояние спомага също. Азъ се решихъ да я магнетизирамъ съ най голѣмата благоразумностъ и да положа най голѣмите грижи въ магнетизирането. Азъ земахъ подложихъ болната на лѣчителния начинъ, който азъ горѣ описахъ, но безъ обаче да бързамъ твърдѣ за да не отслабне и тѣй изнемошѣлото тѣло. Азъ въздържахъ волята си и захванахъ да предавамъ малко по малко животния си флуидъ; защото за мене, старъ магнетизаторъ, въпрѣки високите думи на извѣстни учени доктори, които са малко или много практики — азъ само тогава мога да подновя, закрепя и съживя животния флуидъ на болния, когато му предамъ отъ този, който е въ мене, посредствомъ което циркулациата, която ще уравни всичко въ организма, ще стане по-дѣятелна.

Нѣма съмнѣние, същността, източника на животворния флуидъ не ми са извѣстни и са важнъ отъ моята сила, при всичко че мога съ убеждение да кажа, че го чувствавамъ, че той съставлява частъ отъ мене, че той произхожда отъ вселенния флуидъ и че чрезъ него и отъ него ний се радваме на живота, движението и съществуването. Следствиата на това начало — животворния флуидъ, са много, като съдимъ само по тѣзи, които ний можеме да приближимъ посредствомъ ума си; но колко са покрити съ непроницаемъ мракъ?

Следъ като работихъ благоразумно около четвъртъ часъ, не сполучихъ да дамъ никаква помощъ, нито пакъ да възбудя що годѣ нервите; следъ това направихъ твърдѣ леки паси около половина часъ. Магнетизаторите сега обвиняватъ мойта метода и претендиратъ, че могатъ по-лесно и бърже да придобиятъ същия резултатъ; азъ искамъ същото нѣщо по-вече отъ тѣхъ, но дали тѣзи резултати са същински? Следъ нѣкое време азъ видѣхъ болната, че се чувствува нѣкакъ си по-спокойна и затвори очите си; азъ турихъ едната си ръка на стомаха ѝ, като

насочихъ прѣстите къмъ далака. Посредствомъ съсредоточена воля азъ предизвикахъ въ себе си едно по силно напрѣжение; тръпките престанаха и г-жа Х. почувствува въ стомаха си нѣщо, но не болезнено; като вѣрваше, че азъ натискамъ твърдѣ силно, тя ме помоли да си взема ржката отъ тамъ, но тутакси тя съзна, че е направила грѣшка и ме помоли да я туря пакъ отново. Тяжестта, която чувствувахъ, изчезна, безъ да се преповторятъ тръпките. Азъ захванахъ пасите, като ги правѣхъ излегко и се поставихъ на едно разстояние, отъ три крака предъ болната. Сполучихъ да причиня едно мигновено освобождение въ главата, като че ли животворния флуидъ, който се бѣше натрупалъ тамъ, слѣзе на надолу и се разпръсна изъ цѣлото тѣло, като произведе една хубава топлина чакъ до краката, които обикновено биваха студени. Азъ извършихъ много повече отъ колкото мислятъ извѣстни магнетисти. Следъ това азъ препорѣчахъ да тургатъ презъ нощта върху главата ѝ парцали съ магнетизирана вода; същи парцали препорѣчахъ да се турятъ на стомаха и стомашния кошъ. Болната спа много дълбоко и легко; на другия день тя се чувствува по-малко слаба.

(Слѣдва)

Г. С. М. Харм. Околия: Писмото ви ще бѣде обнародвано въ идущата книжка.

Редакциата.